

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117010713
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1117010713.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci odsúdeného F. S.W., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2Nt/15/2017 zo dňa 06.12.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. S.B., M.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného F. S. o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2T/48/2013.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že z judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že neznámym dôkazom sa rozumie nielen dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Súd sa mal zaoberať tým, či existuje a bol predložený taký dôkaz alebo skutočnosť, ktoré by mohli privodiť zmenu skutkového stavu a viesť k zmene právoplatného rozhodnutia bez ohľadu na to, či tento dôkaz bol už v pôvodnom konaní vykonaný, nakoľko východisko má tvoriť jeho nový obsah a nie dôkaz ako taký. Súd sa nezaoberal dôkazmi ako takými, ktoré boli navrhnuté na ich vykonanie počas verejného zasadnutia a týmto postupom sa dopustil porušenia práva na spravodlivé súdne konanie. V priebehu verejného zasadnutia súd ani nevykonal žiadny dôkaz uvedený v návrhu na povolenie obnovy konania. Ďalej poukazuje na odborné vyjadrenie znalca z odboru zdravotníctvo - odvetvia ortopédia, ktorý uvádza, že nebolo preukázané, či odsúdený bol alebo nebol schopný pohybu, čiže či vzhľadom na svoj zdravotný stav bol schopný pri svojej chorobe prebehnúť taký dlhý úsek. Týmto sa nezaoberal ani predchádzajúci znalecký posudok. Má za to, že toto je nová informácia, ktorá nebola doposiaľ súdmi riešená. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a.

Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno použiť len vo výnimočných prípadoch. Inštitút obnovy konania teda nie je ďalším riadnym

opravným prostriedkom, v ktorom by odsúdený mohol žiadať len opätovné prehodnotenie už vykonaných dôkazov, respektíve, aby sa sudy opätovne zaoberali jeho obhajobou, ktorá bola známa už v pôvodnom konaní. Ohľadne právoplatných súdnych rozhodnutí platí tzv. prezumpcia správnosti a zákonnosti, ktorá platí až dovtedy, kým takéto rozhodnutia nebudú v predpísanom konaní zrušené. Takýto zásah do právoplatných rozhodnutí súdov cestou mimoriadnych opravných prostriedkov však prichádza do úvahy len v ojedinelých (výnimočných) prípadoch, keď je zrejmé nielen to, že v pôvodnom konaní došlo k skutkovým, či právnym omylom, ale aj to, že ide o podstatné omyly, ktoré by mohli mať výrazný vplyv na rozhodnutie o vine, či treste.

Prostredníctvom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, sa pritom naprávajú len tzv. skutkové omyly, teda omyly, ktoré sa týkajú skutkových okolností, zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný za vinného, t. j. ide o prípady, keď vyšli najavo nové dôkazy, prípadne ide o dôkazy súdu známe v pôvodnom konaní, avšak prichádza do úvahy ich zásadná zmena (napríklad svedok chce zásadne zmeniť svoju pôvodne usvedčujúcu výpoveď a podobne). Musí ísť však o také nové dôkazy, respektíve zmeny v už vykonaných dôkazoch, ktoré možno označiť za zásadné (podstatné) a ktoré v objektívnej polohe by mohli spôsobiť iné rozhodnutie o vine.

Sťažnostný súd zdôrazňuje, že nové skutočnosti a dôkazy nie sú predmetom povinného zisťovania v konaní o povolení obnovy konania zo strany súdu, ale sú predkladané súdu spoločne s návrhom na obnovu konania k posúdeniu, či ich existencia v prípade pravdivosti môže vyvolať dôvodné pochybnosti o správnosti napadnutého rozhodnutia. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu v pôvodnom konaní neznámymi odôvodniť iné než pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie, respektíve jeho časť, musí byť zisťované porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových tvrdených skutočností alebo nových navrhnutých dôkazov. Aby mohlo prísť k povoleniu obnovy konania musí byť výsledkom takéhoto skúmania určitý vyšší stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad pre možnú zmenu rozhodnutia. Na obnovu konania nestačí len nekritické prevzatie tvrdených skutočností, či dôkazov bez ich zhodnotenia vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vyplynulo pôvodné skutkové zistenie (tento záver vyplýva aj z odbornej literatúry napríklad F., P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 2. Vydání. Praha, C.H.Beck 1997, s. 1297 a nasl.).

Z uvedeného vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je povinnosťou súdu opakovať dokazovanie, ktoré bolo realizované na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní (napríklad opätovne vypočúvať poškodeného len z toho dôvodu, že jeho výpoveď považuje odsúdený za nepravdivú), či prehodnocovať rozhodnutia súdov v pôvodnom konaní v tom smere, či sa dostatočným spôsobom vysporiadali s obhajobou obvineného (námetka odsúdeného, že súd sa pôvodnom konaní nevysporiadal s obhajobou odsúdeného spočívajúcej na tvrdení, že DNA materiál sa musel dostať na stopu A9 mimo manipulácie a tým bez vedomia odsúdeného počas streľby), respektíve, či sudy v pôvodnom konaní dostatočne odstraňovali rozpory vo výpovediach svedkov.

V konaní o obnove konania teda súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného (R 35/1988). Obnovu konania nemožno povoliť len z dôvodu, že odsúdený nesúhlasí s právoplatnými rozhodnutiami súdov, prípadne iba z toho dôvodu, že ich považuje za nedostatočne odôvodnené, rozporné, prípadne za rozhodnutia, ktoré sa nedostatočne zaoberali argumentáciou obhajoby a výrok o vine založili na pochybných dôkazoch. Nič z týchto skutočností totiž nie je možné podradiť pod „novú skutočnosť alebo dôkaz“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ teda odsúdený v sťažnosti namieta, že sa okresný súd nezaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami, tak s týmto postupom súdu prvého stupňa je nutné sa stotožniť, nakoľko inštitút obnovy konania nie je ďalším riadnym opravným prostriedkom a neslúži na prípadnú nápravu právnych alebo procesných pochybení súdov v pôvodnom konaní. Sťažnostný súd opätovne zdôrazňuje, že prostredníctvom obnovy konania možno namietať len skutkové omyly.

Povinnosťou súdu v konaní o povolenie obnovy konania je to, aby porovnal dokazovanie vykonané v pôvodnom konaní so skutočnosťami, či dôkazmi, ktoré sú navrhované v konaní o povolenie obnovy konania a zisťoval, či výsledkom tohto porovnania môže byť vznik vyššieho stupňa pravdepodobnosti pre možnú zmenu napadnutého rozhodnutia.

Súd prvého stupňa preto postupoval procesne správne, keď hodnotil (zistoval) možný význam dôkazov navrhnutých odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania na závery dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní a dospel k záveru, že tu nevzniká žiadna relevantná (podstatná) pochybnosť o tom, že v pôvodnom konaní došlo k takému skutkovému omylu, ktorého náprava by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Odsúdený ako nový dôkaz predložil iba lekárske správy o svojom zdravotnom stave z roku 2017 (t. j. nie lekárske správy z času spáchania skutku) a odborné vyjadrenie znalca L.. D. N. U.. vypracované dňa 04.12.2017. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že okresný súd sa týmito dôkazmi nezaoberal, tak mu nie je možné dať za pravdu. Súd prvého stupňa lekárske správy, ako aj odborné vyjadrenie zákonným spôsobom prečítal na verejnom zasadnutí ako listinné dôkazy s tým, že procesné strany mali možnosť sa k nim vyjadriť. Následne procesné strany vyhlásili, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Okresný súd sa potom predmetnými listinnými dôkazmi zaoberal aj v napadnutom uznesení.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že predložené odborné vyjadrenie je síce novým dôkazom, avšak nejde o dôkaz, ktorého obsah by mohol zásadne (podstatne) spochybniť rozhodnutia súdov vydané v pôvodnom konaní. Znalec v odbornom vyjadrení skúmal aktuálny zdravotný stav odsúdeného (nie zdravotný stav odsúdeného v čase spáchania skutku), pričom sa nevedel jednoznačne vyjadriť, či odsúdený trpel novodokumentovanými zdravotnými ťažkosťami aj v čase spáchania skutku a ustálil len možnosť, že zdravotné ťažkosti odsúdeného mohli ovplyvniť jeho schopnosť vykonávať beh. Z predloženého odborného vyjadrenia teda vôbec nevyplýva, že by odsúdený trpel rovnakými zdravotnými ťažkosťami aj v čase spáchania skutku a už vôbec z neho nevyplýva, že by bolo vylúčené (nemožné), aby realizoval beh tak, ako to bolo ustálené v pôvodnom konaní. Predmetné odborné vyjadrenie je preto potrebné považovať za dôkaz o aktuálnom zdravotnom stave odsúdeného a nie za dôkaz, ktorý by sa mohol vzťahovať k skutkovým okolnostiam, zo spáchania ktorých bol právoplatne uznaný za vinného.

Len pre úplnosť krajský súd uvádza, že v pôvodných rozhodnutiach sa súdy zaoberali aj zdravotným stavom odsúdeného, ako aj námietkami odsúdeného voči znaleckému posudku znalca z odvetvia ortopédie MUDr. U. T.. V tomto znaleckom posudku sa znalec vyjadroval aj k možnosti odsúdeného vykonať beh vzhľadom na jeho zdravotný stav (v čase spáchania skutku). Odsúdený predmetný znalecký posudok namietal aj v odvolacom konaní (ako aj iné skutočnosti, ktoré uvádzal zhodne aj v návrhu na povolenie obnovy konania) s tým, že s týmito námietkami sa vysporiadal Krajský súd v Bratislave v rámci odvolacieho konania uznesením sp. zn. 2To/37/2016 zo dňa 12.05.2016.

Sťažnostný súd uzatvára, že odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania neuviedol žiadne skutočnosti, či dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvolať vyšší stupeň pravdepodobnosti o tom, že v pôvodnom konaní došlo k podstatným skutkovým chybám, ktoré mohli mať reálny vplyv na výrok o vine.

Vzhľadom na uvedené postupoval súd prvého stupňa správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, nakoľko neboli zistené žiadne nové skutočnosti, či dôkazy, ktoré neboli známe v pôvodnom konaní, respektíve ktoré by samé osebe, prípadne aj v spojitosti s dôkazmi vykonanými v pôvodnom konaní mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.